

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-5740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 65. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 9-го КВІТНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 9, 1969 No. 65. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 8 квітня 1969

В АМЕРИЦІ

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА ПОВІДОМИВ про деякі полегші для тих, які інвестують свої капітали за кордоном ЗСА, та для банків, які дають позички чужинцям на те, щоб вони могли купувати американські товари. Президент Ніксон заявив, що треба спинити зменшений відплив долярів за кордони ЗСА не самими заборонами. Треба вести таку економічну політику, щоб доляри не втікали за кордони. Згідно з новими зарядженнями можна робити інвестиції за кордоном без урядової контролі до висоти одного мільйона долярів (досі до висоти 200,000 дол.). Нове зарядження дозволяє збільшити позички на нових 400 мільйонів дол. річно закордонним фірмам.

35.5 БІЛЬЙОНА ДОЛЯРІВ НА ПУБЛИЧНІ ШКОЛИ мають цього року видати в цій країні, а минулого шкільного року (1968) видали 31.5 більйона долярів. Уряд для освітніх справ подає, що в цьому шкільному році навчається в публичних школах 45 мільйонів учнів. Минулого шкільного року в початкових і середніх (гай-скул) школах число учнів було на один мільйон менше. Цього року на одного учня в школах витрачається річно 696 дол., а в шкільному році 1967-1968 видавали 623 дол. В шкільному році 1968-1969 учителі заробляють пересічно по 7,900 дол. річно, в шкільному році 1967-1968 — по 7,320 дол.

ЧИСЛЕННІ ЯСНОВИДИ, ВІЩУНИ ТА ПРОВІСНИКИ передбачали, що стейт Каліфорнія 4-го квітня внаслідок землетрусу западеться в океан. Численні каліфорнійці брали відпустки на місяць квітень, деякі крамниці оголошували „передземлетрусовий випродаж", губернатор Роналд Ріґен, який виявляє зацікавлення астрологією, випадково в минулому тижні був в Арізоні. На щастя, всі ці передбачення не здійснилися, але страх не зник, хоч Каліфорнійський Технологічний Інститут заявив, що всі ці поголоски не мають найменшої основи. Та науковці не заперечують, що землетрус можливий, але важко його передбачити.

СЕНАТОР РОБЕРТ Ф. КЕННЕДІ ГАДАВ, що президент Джансон підслухує його телефонічні розмови. Про це пише Джек Ньюфілд, який видає нову книжку під заголовком „Роберт Кеннеді. Спогади". Містер Ньюфілд заявляє, що сенатор Роберт Ф. Кеннеді одного разу пішов до Пентагону, щоб особисто з секретарем оборони Робертом МекНамарою „обговорити дуже делікатну справу". Він зробив це тому, що „боявся, що його телефонічні розмови з Сенату підслухує президент Джансон. Колишній секретар Білого Дому Джордж Крісчієн назвав твердження Ньюфілда „нонсенсом", бо Джансон не підслухував телефонічних розмов нюйоркського сенатора.

ПРИ КІНЦІ ТИЖНЯ ВІДБУВАЛИСЯ демонстрації в різних містах у зв'язку з першою річницею смерти негритянського провідника д-ра Мартина Лютера Кінґа. В Ню Йорку в суботу 5-го квітня демонстрували 25,000 осіб, домагаючися миру у В'єтнамі. Демонстрації були в Сан Франсіско й Лос Анджелесі, у Вашинґтоні, Д. К., в Літтел Рок, Арканзо та в інших більших містах ЗСА. В Мемфісі, Теннессі, де 4-го квітня рік тому вбито д-ра Кінґа, були вуличні заворушення, демонстранти вибивали вікна та нападали на авта. Сенатор демократ Едвард М. Кеннеді виголосив жалібну промову про Кінґа до 10,000 осіб, що зібралися перед Сіті Голл. Посадник Генрі Леб зарядив поліційну годину, щоб втримати порядок.

У СВІТІ

ПАПА ПАВЛО VI ВИГОЛОСИВ у Великодну неділю 6 квітня ц. р. промову „урбі ет орбі" — місту і світові — з балькону Ватиканського палацу до 100.000 вірних на площі святого Петра. Папа закликав вірних Католицької Церкви приймати однаково тверду й жорстоку, як і радісну та вірну правду про Христове розп'яття, воскресення і вознесення, правду, яка не перечить осягам сучасної науки. В Єрусалимі, на біблійних місцях, святковано однаково Великдень за новим стилем, як і Квітну неділю за старим стилем. Цього року було менше прочан до святих місць внаслідку бойкоту всіма арабами - католиками.

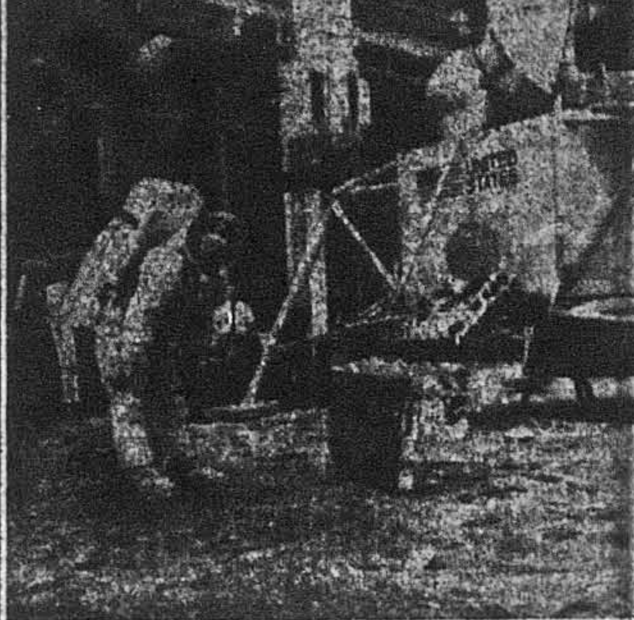
ПІВДЕННО - В'ЄТНАМСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ НҐУЄН ВАН ТІЄ ВИГОЛОСИВ перед об'єднаними двома палатами парляменту промову, в якій накреслив неначе мирову плятформу Південного В'єтнаму. Він вимагає відкликання всіх північно - в'єтнамських військ із Південного В'єтнаму та заведення міжнародної контрольної системи, яка перешкодила б Північному В'єтнамові повторити агресію. Водночас, комуністичні підпільники дістали б повну амнестію і могли б брати участь у виборах та займати всякі становища, а вільний плебісцит рішив би про проблему з'єднання двох В'єтнамів чи їх окремого існування. Нґуєн Ван Тіє нічого не згадував про теперішні засекречені „приватні" розмови з комуністами у Парижі.

У БРИТАНІЇ ЗРІКСЯ міністер внутрішніх справ Джеймс Каллаґен, колишній канцлер скарбу, перейшовши до внутрішньої опозиції в керівній Партії Праці проти теперішнього прем'єра Гарольда Вільсона. Останні опити виказують, що консервативні мають тепер перевагу в громадській опінії Британії над соціялістами на 22.8%. Невдача соціялістичного уряду ввести Британію до Европейської Економічної Спільноти і замиритись з Родезією, минулотижнева невдачна подорож Вільсона до Ніґерії, постійна господарська криза й фермент у Партії Праці та конфлікт з робітничими спілками — все це ворожить тій партії програ в найближчих виборах.

„СОВ'ЄТСКАЯ РОССІЯ" ГОСТРО НАКИНУЛАСЬ на Югославію і її режим за противосовєтські статті в югославській пресі, за солідарність Югославії з чехо - словацькими „антисоціялістичними елементами" та взагалі за демонстрування Югославією своєї незалежности від Москви. Названий московський щоденник пригадує „злочин" Югославії, що в 1956 році, під час мадярського повстання, лідер мадярської революції Імре Надь скривався в югославській амбасаді, поки його большевики підступом не заманили відтіль, арештували й розстріляли.

В СТОЛИЦІ ТАІ (СІЯМУ) БАНҐКОКУ ВІДБУЛАСЯ 4-та з черги конференція 9-ох міністрів закордонних справ Південної Азії й Далекого Сходу, присвячена культурній та економічній співпраці. Прибувим був також японський міністер закордонних справ Кіічі Аічі, який обіцяв дальшу допомогу Японії недорозвиненим азійським країнам. Крім нього прибувши були міністри Ляосу, Камбоджі, Індонезії, Малайзії, Філіпін, Сінгапуру, Таі і Південного В'єтнаму.

ВПРАВИ АСТРОНАВТІВ ПЕРЕД ЛЕТОМ НА МІСЯЦЬ

На світлині астронавт Дон Л. Лінд, одітий в надзвичайний космічний одностріт, згідно з пляном виконує свої завдання серед таких умовин, які повинні бути на Місяці. Сцена відбувається у Гюстоні, Тексас.

„Єнкі" і „Сенатори" започаткували новий сезон бейсболу

Вашинґтон, 7-го квітня. — На місцевому стадіоні ім. Роберта Ф. Кеннеді відбулися перші змагання бейсболу нового сезону 1969-го року. Започаткував їх офіційно метом м'яча президент Ричард Ніксон, відкриваючи цими змаганнями сотий сезон бейсболу у ЗСА.

Переможцями у цих змаганнях вийшли „Єнкі" з Ню Йорку із кінцевим рахунком 8:4. Дружина „Сенаторів" з Вашинґтону, новим менаджером якої став у цьому році відомий змагун бейсболу Тед Вілліямс, потерпіла поразку і це значно послабило надії „Сенаторів" на успішний сезон з новим менаджером.

Зустрічі „Єнкі" і „Сенаторів" приглядалося понад 45,000 осіб, які мали лише одну нагоду оплескувати успіх місцевої дружини коли її герой Френк Говард здобув у дев'ятій зміні повний пробіг із другим змагуном „Сенаторів" на базі.

Президент Ніксон відсидів на трибуні цілі змагання, але він був більше зайнятий шостя молодими гостями, 13 — 15 хлопцями, змагунами Малої Ліґи Бейсболу, які були запрошені на ці змагання, як гості президента.

ЗСА не припинять допомоги Перу

Вашинґтон. — Державний секретар Вілліям Роджерс заявив на пресовій конференції, що ЗСА не припинять допомоги Перу, хоч Перуанська Республіка в жовтні минулого року сконфіскувала власність американських громадян та й досі не хоче дати жадного відшкодовання. Президент Ніксон продовжив час, до якого можуть бути полагоджені справи, які привели до перуансько - американського нять допомоги Перу, хоч Певити добру волю у відношенні до держав Латинської Америки. Згідно з законом про допомогу закордонним державам треба було припинити Перу американську допомогу та торговельні концесії шість місяців після того, як Перу сконфіскувало американську власність, це значить вже в середу 9-го квітня. Згідно з зарядженням президента Р. Ніксона речинець порозуміння відкладено на неозначений час. Зарядження Ніксона свідчить про це, що ЗСА не хочуть користати в політиці з закордонними країнами з таких засобів, як ультиматум.

Філядельфійська Округа УНС веде перед у праці і плянуванні

Філядельфія. — В минулу неділю, 30-го березня 1969 р., в залі „Тризуба" у Філядельфії, відбулися організаційні наради місцевого Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, на яких секретарі та організатори 13-ти Відділів Округи склали на руки головного секретаря УНСоюзу круглого п'ятдесят Аплікацій кандидатів на нових членів УНСоюзу, придбаних на передодні й з нагоди тієї наради, як перший ювілейний подарунок Округи для УНСоюзу з нагоди його 75-річчя. При цьому Округа схвалила подвоїти в цім році свої дотогочасні здобутки й намагатися придбати якнайбільше членів. В присутності 40 осіб, представників 26 Відділів Округи, нараду відкрив голова Округи та головний радний і обласний організатор УНСоюзу Степан Гаврищ, привітавши прибувших, а зокрема о. мітрата Ом. Мицика, почесного голову Округи і Контрольної Комісії УНС, д-ра Володимира Галана, гол. секретаря УНС д-ра Ярослава Падоха та гол. радного УНС Івана Одежинського, після чого о. Мицик відмовив молитву. Основою нарад була організаційна доповідь гол. секретаря, який з'ясував загальний стан УНСоюзу на початку його ювілейного року та завдання, які стоять перед місцевою Округою та всіми її Відділами у зв'язку зі союзовим ювілеєм. Вказуючи на загально - національне значення УНСоюзу, як в минулому, так і в сучасному, він підмітив, що діяльність УНСоюзу є також загально-національною справою й питання росту УНС, зокрема в цім році, з питанням росту всієї української громади в Америці і Канаді. Вказуючи на особливу відданість власне філядельфійської Округи, яка від ряду років є з передовою в цілім УНСоюзі, він закликав прибувших делегатів Відділів Округи, щоб вони відзначили великий союзовий ювілей здвоєною працею для його дальшого, традиційного росту. При цьому він вказав практичний підхід до питання збільшення членства УНС, підмічуючи ряд акцій, які можуть і повинні запевнити успіх. З черги д-р В. Галан вказав на велике поле до праці, яке має філядельфійська Округа, й закликав за першенство округи в ювілейному році УНС. Він зізвав прибувших склонити голову перед пам'яттю (Закінчення на стор. 3-ій)

Важливі міжнародні конференції відбудуться в квітні і в травні ц. р.

Вашинґтон. — Ще в цьому тижні відбудеться у Вашинґтоні конференція міністрів закордонних і військових справ 15-ох держав Атлантійського Союзу (НАТО) у 20-річчя існування того найбільшого західнього протисовєтського оборонного бльоку. Державний секретар Вілліям Роджерс звернув увагу на своїй пресовій конференції у понеділок 7 квітня, що совєтська інвазія до Чехо-Словаччини пригадала всім членським державам НАТО потребу зберігання того союзу. На тій конференції будуть — згідно з заявою Роджерса, розглядати також пропозицію СССР і його сателітів щодо скликання панєвропейської конференції з ціллю запевнити безпеку Европі. Друга дуже важлива міжнародна конференція відбудеться з кінцем травня ц. р. у столиці Сіяму (Таї) Банґкоку; це буде з'їзд міністрів закордонних і військових справ Південно-азійського оборонного пакту (СЕАТО), на основі якого ЗСА вислали свої війська до В'єтнаму. Належать туди ЗСА, Британія, Австралія, Нова Зеляндія, Філіпіни і Таї. Безпосередньо після тої конференції відбудеться нарада всіх тих держав, які мають контингенти військ на протикомуністичному фронті у В'єтнамі. Швидко потім відбудеться в столиці Ірану Тегерані конференція так званого СЕНТО (Центрального пакту), колишнього Баґдадського пакту, куди належать ЗСА, Британія, Іран, Пакистан і Туреччина. Державний секретар Вілліям Роджерс буде присутнім на всіх тих конференціях. Після конференції СЕАТО він відвідає вперше Південний В'єтнам, де буде два-три дні.

ЗСА ставляться оптимістично щодо шансів миру у В'єтнамі

Вашинґтон. — Державний секретар Вілліям Роджерс відмовився сказати будь-що про засекречені розмови з комуністами на Паризькій конференції про В'єтнам, чи вони взагалі відбуваються, де, з ким і про що, але з його відповіді на інші запити на його пресовій конференції в понеділок 7 квітня виходить, що він ставиться оптимістично до шансів замирення у В'єтнамі. Він заявив, що сподівається, що до кінця цього року можна буде відкликати з В'єтнаму частину американського війська на базі взаємности з Північним В'єтнамом, але не виключив, що це може статися також односторонньо, збоку одної Америки, проте такого одностороннього відкликання військ не береться під увагу в теперішньому часі. Роджерс висловився з великим признанням про заяву південно-в'єтнамського президента Нгуєна Ван Тіє щодо готовости безпосередніх переговорів з т. зв. Національним Фронтом Визволення, себто політичним представництвом В'єтконґу, як теж про його заяву щодо рівности політичних прав для всіх в'єтнамців після замирення. Роджерс заявив, що ЗСА мають конкретний плян на замирення у В'єтнамі, але відмовився сказати про це будь-що докладніше. Що стосується воєнної ситуації у В'єтнамі, то число тамошніх американських жертв перевищило вже число жертв у Корейській війні. Під кінець минулого тижня було всіх поляглих у В'єтнамі американців 33,641, — це четверта з черги найвища цифра поляглих — після жертв другої світової війни, громадянської війни і першої світової війни.

Існує загроза атомової атаки СССР проти ЗСА

Вашинґтон. — Совєтський Союз має далекосяжну ракету „ССО" силою 25 мегатонн, якої не мають З'єднані Стейти. Це ракета просто фантастичної нищівної сили й випродукування її та встановлювання для неї вихідних пунктів на території СССР спонукало було секретаря оборони Мелвіна Лерда до недавньої заяви на сенатській Комісії закордонних справ, що Совєти мають спроможність знищити американські бази ядрових ракет. Запитаний про це державний секретар Вілліям Роджерс на пресовій конференції в минулий понеділок 7 квітня, заявив, що він не вірить, щоб Совєти плянували заатакувати першими З'єднані Стейти, бо така атака була б рівнозначною із знищенням людства. Але він признав, що не розуміє, навіщо взагалі Совєтам такої монструальної ракети і заляком, що коли почнуться американсько-совєтські розмови на тему обмеження офензивної і дефензивної ядрової зброї, то американські делегати запитають совєтських — навіщо Москві такі ракети. Роджерс заявив, що такі американсько-совєтські розмови почнуться пізньою весною або вчасним літом цього року.

Король Йорданії Гуссейн прибув до ЗСА на наради про Близький Схід

Вашинґтон. — До Вашинґтону прибув йорданський король Гуссейн, який мав передбачені наради з президентом Ніксоном та іншими високими американськими державними мужами на вівторок і середу, 8 і 9 квітня ц. р. Державний секретар Вілліям П. Роджерс прославляв Гуссейна на своїй пресовій конференції в понеділок 7 квітня, як давнього приятеля Америки, який „грав велику й конструктивну ролю в пошукуванні миру для Близького Сходу". Наради з королем Гуссейном про можливості замирення між Ізраїлем та його арабськими сусідами йтимуть паралельно з заскеченими нарадами „великої чвірки", на амбасадорському рівні, в Ню Йорку. Державний секретар Вілліям Роджерс висловив жаль з приводу опозиційного становища Ізраїлю супроти тих нарад „великої чвірки", але визнав ті наради за „суттєві й потрібні" й тому вони будуть вестися, без уваги на становище Ізраїлю. Державний секретар Роджерс повторив знову, що ніхто не думає „накидати" державам Близького Сходу будь-якої конкретної розв'язки, проте висловив переконання, що коли існуватиме моральна пресія світової громадської думки, щоби безпосередньо заінтересовані сторони прийняли запропоновані їм компроміс, тоді трудно буде тим сторонам сказати „ні". Зате Роджерс, у відповіді на запит журналіста заявив, що йому, Роджерсові, нічого не відомо, наче би існувало тайне порозуміння між ЗСА і СССР, що вони не будуть втручатися до можливого нового збройного конфлікту на Близькому Сході.

Помер Дем'ян Коротченко, голова Президії Верховного Совєту УССР

Москва. — Згідно з проголошенням тут повідомленням дня 7 квітня ц. р. помер на 74-му році життя Дем'ян Сергійович Коротченко, голова Президії Верховного Совєту Української ССР, титулярний „президент" Совєтської України. Місця і причини його смерти не подано. Народжений 1894 р. на Новгород-Сіверщині, в селянській родині, Дем'ян Коротченко став членом комуністичної партії ще 1918 р. і потім був політкомісаром в Червоній Армії в 1919-1920 рр. Після закінчення війни працював на різних партійних становищах, 1918-1930 рр. вчився на курсах марксизму-ленінізму в Москві. В 1937 році був секретарем Московського обкому ВКП (б) і наприкінці 1937 року, одночасно з Хрущовим, був відряджений на Україну для праці в Дніпропетровському обкомі КП (б)У і потім, як вірний помічник М. Хрущова, в 1938-39 рр. був головою тобто прем'єром Ради Народних Комісарів УССР і з листопада 1939 до грудня 1947 р. займав пост секретаря ЦК КП (б) У. Після другої світової війни, з кінцем 1947 р., став знову „прем'єром" Ради Міністрів УССР і з 1954 р. був призначений на становище голови Президії Верховного Совєту УССР, на якому перебував до останнього часу. Водночас довгими роками був членом ЦК КПСС і згодом, в 1957-1961 роках кандидатом у члени Президії ЦК КПСС. Під час першої світової війни Коротченко боровся в рядах большевицьких з'єднань проти урядів гетьмана П. Скоропадського та Директорії УНР, що її очолював Симон Петлюра. Під час другої світ. війни був відряджений на окуповану німцями територію для участи в совєтських партизанських діях.

Канадійський фахівець кіна впродовж 10 днів фільмував Україну

Вінніпеґ. — Співробітник канадійських телевізійних станцій Г. Сейдж, фахівець кіна, поїхав минулого року в Україну, щоб зафільмувати міста і по змозі села та красу української землі. Дружина Г. Сейджа українка, важко захворіла й постійно тужила за Україною, тому цей молодий чоловік вирішив розрадити її документальним кольоровим фільмом. Г. Сейдж добився дозволу-згоди не летіти до Москви, куди спочатку в СССР везуть усіх туристів, а полетів з Відня просто до Києва. Впродовж 10 днів він фільмував те, що міг, у Києві, Одесі, Львові, сам захопившись красою природи України та її міст, одночасно він дбайливо зафіксовував на кіноплівці багато проявів русифікаційної політики в Україні московського уряду. Тижневик „Поступ" з 30 березня інформував, що після закритого показу цікавого і вже озвученого англійською мовою, з українськими музичними вставками, фільму під наг. „Україна сьогодні" — він буде висвітлюваний для громадськости у Вінніпеґзі та, можливо, і в інших містах.

Підвищені поштові оплати в Канаді загрожують існуванню етнічної преси

Оттава. — Від першого квітня у Канаді за постановою федерального уряду дуже підвищені поштові оплати на деякі періодичні видання. Підвищення поштових тарифів стосується особливо етнічної, різномовної преси в Канаді, що дало повід тижневику „Гомін України" з 5 квітня назвати підвищення поштових оплат „Акцією уряду Трудо проти етнічної преси". Ще 11 березня, під час розгляду проекту закону про підвищення оплат у федеральному парляменті в Оттаві, виступили проти того проекту посол П. Орліков, підтриманий послом д-ром С. Гайдашем з Торонта. Посол Орліков, навівши приклади, коли оплата висилання одного фунта газет тепер збільшена майже в 2.000 разів, тижневика чеською мовою „Нове Домов", або „Поступу" з Вінніпеґу, домагався, щоб канадійський уряд дбав не про одну чи дві етнічні групи в Канаді, а про всі, бо вони творять мозаїку і силу країни. Велетенські, неспівмірні поштові оплати викличуть кризу серед різномовної преси Канади, а етнічні групи вже починають говорити про таке драстичне підвищення цін, як про дискримінаційний крок федерального канадійського уряду супроти етнічної преси у тій країні.

Кругольний Турнір УНС вже 26-го квітня

Підготова до Кругольного Турніру Українського Народного Союзу, який відбудеться вже 26-го квітня в містечку Деррі, Па., добігає до кінця. Голова Спортового Комітету УНСоюзу та гол. контролер Іван Іванчук устійнив остаточні пляни цього турніру з головним предсідником УНСоюзу Йосипом Лисогором, який буде почесним гостем на бенкеті з нагоди закінчення турніру, і буде вручати переможцям чаші, що їх уфундував УНСоюз. Іван Іванчук відбув теж наради із двома провідними референтами Спортового Комітету УНСоюзу заст. гол. предсідника Володимиром Сохановим і редактором „Українського Тижневика" Зеноном Сниликом. На світлині від ліва: Володимир Сохан, Іван Іванчук і Зенон Снилик в часі нарад над кінцевими плянами Кругольного Турніру УНСоюзу в Головній Канцелярії УНСоюзу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Контроля засобами терору

Прилет у минулому тижні до Праги совєтського маршала Андрея Гречка й віце-міністра закордонних справ Владіміра Сємьонова та пред'явлення ними чесько - словацькому урядові фактичного ультиматуму — або приборкати свободолюбних чехів відновленими сталінськими методами правління, або мати на вулицях Праги й інших чесько - словацьких міст совєтські танки — це новий доказ незмінности обличчя совєтського режиму. Москва вислає до столиці Чехо - Словаччини своїх військового і цивільного делеґатів без попереднього повідомлення чесько-словацького уряду, наче б його й не було. Москва диктує тому урядові свої вимоги і погрожує, що „розчавить танками" тих чеських громадян, які відважаться знову вийти на вулиці з такими злочинними, на думку Москви, вимогами, як привернення їхній батьківщині волі й суверенних державних прав. Москва задокументувала виразно, як вона у практиці розуміє „соціялістичну співдружність": так поводились у минулому сторіччі европейські колоніяльні держави супроти своїх азійсько - африканських колоній.

Тексту совєтської ноти не оприлюднено, не подано також докладного змісту погроз, що їх висловили названі речники московського режиму. Але можна припускати, що чеські комуністичні правителі мали до вибору — або втрату останніх познак державної самостійности, або завернення коліс чесько - словацької історії до часів з-перед 1 січня 1968 р., до часів Антоніна Новотного. Чеський комуністичний провід вибрав те останнє, упокорився, прийняв московський ультиматум, затаврував навіть одного зі своїх лідерів — Юзефа Смрковського — і, завівши превенційну пресову цензуру, негайно почав ліквідувати заведені від січня минулого року вольності.

Здавалося, що неґативна реакція всього світу, включно з комуністичним, проти совєтської інвазії в ЧССР переконала Москву, що це була її помилка. Погляд цілком фальшивий. Навпаки: як твердить кореспондент „НИ Таймсу" Дрю Мідлтон з Брюсселю, попри всі совєтські ніби примирливі супроти Заходу жести, совєтські проводирі свідомі, що їхні тісніші взаємини з заможними державами-членами НАТО скріплять західні впливи в Східній Европі, і тому більшість Політбюра ЦК КПСС противиться будь-яким ходам, які послабили б російську контролю на Сході Европи. Зберегти цю контролю всіма можливими засобами, в першу чергу засобами терору, це завжди була, є і буде найперша ціль совєтської політики.

Мариво сталінщини

Відколи в Москві у 1967 р. з великою помпою відсвятковано 50-річчя большевицько - ленінської контрреволюції, помітно спадають совєтські впливи на Заході і наростає терор всередині СССР. У московській пресі та її перекладах на „местние" мови почали з'являтися статті із згадками про Сталіна, навіть з ім'ям та по-батькові, що за російським звичаєм має виявляти пошану до згадуваної особи. Декілька років підряд, від часу Хрущова, в органі совєтської армії „Красная Звезда" не згадували прізвища Сталіна — тепер воно стало там знову „своїм". Довший час не передруковували поеми В. Маяковського „Ленін", бо там є вислів - побажання, щоб у „Политбюро доклады читал товарищ Сталин". Тепер цю поему знову витягли нагору, і вже в м. Донецьку, в Україні, її деклямували . . . під музику Бетговена. Чим більше згадують Сталіна, тим менше згадують про його жертви, про маси розстріляних і засланих, навіть про „реґабілітованих" При МВД почали творити „молодечі загони", поширюється знову воєнізація молоді, преса вимагає від громадян „суворої дисципліни", колгоспні поля пильнують „охоронці ладу", а за творчими людьми слідкує КҐБ.

Події на кордоні з комуністичним Китаєм, відмова Румунії беззаперечно виконувати накази Брежнєва, протести чехів і словаків проти дальшої окупації їх країн, масове зацікавлення вістками, зокрема із-за кордону, наростання релігійности населення, особливо помітне в Україні — все це викликає нервове напруження в Кремлі. ЦК КПСС знає, що його сила у велетенській пропаґандивній машині та в пістолях КҐБ-МВД. Москві потрібно тепер більшого авторитету, бо й цей, що ще зберігається — вже захитаний. Відкопуючи покійника з могили під Кремлем — Брежнєв і його кліка хочуть себе ним підбудувати, бо ім'я „Сталін" викликає й досі страх у людей. Про дійсне ж ставлення людности СССР до того імени свідчить новий лист з СССР, надрукований у паризькому „Ле Монді": син розстріляного Сталіним командарма Якіра вимагає, щоб Сталіна посмертно судили, а не повертали до життя.

Ярослав Курдидик

СВІТЛА І ТІНІ ПРОТИРАКЕТНОЇ ОБОРОНИ

Секретар оборони Мелвін Лерд заявив оце вже третій раз, що, незалежно від ведення переговорів з Москвою про обмеження нуклеарної зброї, слід і надалі не припиняти опрацьовування програми „Сентінел" без огляду на кошти, пов'язані з цією, як він висловився, „контроверзійною справою". А кошти, пов'язані з програмою „Сентінел", вагатимуться між 6 і 10 більйонами долярів.

У фахових колах уважають „Сентінел" своєрідним доповненням „роздрібнюваних" ракет МІРВ, що їх не всилі буде противник викрити, маючи хоч би і найбільш вдосконалену радарову систему. У той же час американська протиракетна оборона мусить мати бодай частинну запоруку, що вона буде спроможна перехоплювати і унешкідливлювати ворожі далекосяжні ракети.

Дотеперішню совєтську протиракетну охорону американські експерти уважають такою відсталою, що її навіть не слід брати до уваги, як перешкоду.

Дехто вважає, що програму „Сентінел" спіткає та сама доля, що й совєтську протиракетну систему, бо, мовляв, вона старіється скоріше, як зростає загроза її проломлення.

У пресі наводиться приклад із колись такою голосною радаровою охороною „Дю-Лейн", яку американці спільно з канадійцями будували декілька років, вклавши у цю „мертву" тепер охорону величезні гроші.

Деякі спеціялісти від протиракетної оборони побоюються, що, в реакції на розбудову „Сентінелу" у приспішеному темпі, Москва, замість поширювати мережу власної протиракетної оборони, нагромаджуватиме арсенал атомових офензивних ракет, а це може представляти для Америки ще більшу загрозу.

І тому на новий Уряд ЗСА ведеться дуже сильний натиск, щоб він, ще поки приступить до поширення протиракетної оборони, докладав усіх старань, щоб договоритися з Москвою не тільки про взаємне обмеження атомової зброї, але й про обмеження в обороні.

В американських фахових журналах появились надзвичайно цікаві статті нобелівського лавреата Ганса Бгете та Р. Гарвіна, колишніх членів Окремого Дорадчого Комітету Президента, в яких вони твердять, що навіть досконала московська протиракетна оборона, розбудована з такими великими зусиллями і з найбільшою засекреченістю, не всилі буде протистояти пробивним офензивним американським ракетам типу МІРВ.

А все ж таки програма „Сентінел" не перестала бути актуальною. І коли б американці зреалізували цю програму, розтягнувши її засяг на 15-20 найбільших міських та індустрійних центрів, то ця, як вважають фахівці, мережа все ж буде в сім разів відпорнішою від тієї мережі, що її розбудувала Москва. Сьогодні ми довідуємося, що ЗСА протягом усього попереднього часу не „пасли задніх" і систему протиракетної оборони належно о п р ацьовували. Але тепер, коли з-під землі почали виростати перші оборонні споруди, у Сенаті, Конгресі і серед американського громадянства помітні якісь ніби спантеличення і нерішеність, що з цим усім далі робити.

Однак, подивімось на ворожу сторону. Якраз тепер, коли американські фахівці „блудять поміж двома соснами", не знаходячи розв'язки, там вдосконалюють і накопичують нуклеарну зброю, щоб стероризувати нею вільний світ і кінець - кінцем ним заволодіти.

Ось в англійському фаховому журналі „Вайт Пейпер" появилися цікаві статистичні дані про те, що держави - члени Варшавського пакту витрачають у т р о є більше грошей на озброєння, як це робили вони п'ять років тому. А совєтський міністер оборони, Кирил Москаленко, заявив, що мобільність большевицької армії ще ніколи не була такою високою, як тепер. Ми — похвалився Москаленко, — вивіновуємо нашу армію такими ракетовикидними, яких неспроможна буде викрити ніяка шпигунська система. А засяг цих ракет такий, що ми можемо закинути їх у кожну точку земної кулі.

Оцінюючи можливості СССР не з того, що говорить совєтська пропаґанда, а беручи до уваги обставини, в яких опинилися віч-на-віч два світи, непримирно наставлені один проти одного, треба ствердити, що Москва дійшла до такого ступеня політичної і мілітарної сили, що її ні в якому разі не можна легковажити. Справа не в принципі, а в наглядних і реальних фактах.

Тож ЗСА стали перед дилемою:

— Чи витрачати щораз більше грошей на модерну зброю таких типів, яких вимагає сучасна доба, і таким робом залишитись й надалі потугою ч. 1?

— Чи поступитися перед натиском „професійних пацифістів" і „миролюбних голубів", які застрашують громадянство астрономічними видатками, що, мовляв, руйнують американську економіку, і закликають до зговорення із Москвою за всяку ціну, що означало б капітуляцію перед комунізмом.

КАНАДА ЗАЛИШИТЬСЯ В НАТО

Оттава. — Канадійський прем'єр П'єр Елліот Трудо заявив, що Канада не може бути невтральною, мусить мати союзників і тому вона залишиться в Атлантійському Союзі (НАТО). Але Канада зменшить свої збройні сили в зінтеґрованих збройних силах НАТО. Вона має тепер 10.000 свого війська на европейському континенті і те військо залишиться там до кінця цього року. Трудо клав натиск у своїй промові на конечність зберігання суверенности канадійської держави.

Роман Смаль-Стоцький

МАТИ ЛЕНІНА

I

Походження матері Леніна було в большевії завжди овіяне якоюсь таємницею. Правда, самі большевики не любили досліджувати родоводи, бо досліди над походженням діячів большевизму за перше десятиліття, досліди над складом партійної і державної верхівки давали б матеріяли для антисемітизму московської монархістичної еміґрації. Тільки в останніх роках в урядових публікаціях для закордону комуністична пропаґанда час від часу займається ґенеалогією і підкреслює дворянське походження якогось большевика чи дипломата. Так це було зроблено в біографії сучасного московського патріярха.

Проте, коли йдеться про родовід матері Леніна, то кожного дослідника дивувало і дивує завзяте мовчання, хоч, здавалося б, московська і совєтська наука повинна була б уже давно об'єктивно висвітлити справу походження матері Леніна і Леніна самого, творця ленінізму та сучасного московського імперіялізму і першого червоного царя.

Те завзяте мовчання про матір Леніна знаходимо у всіх офіційних біографіях Леніна: Керженцева, Ярославського, Ковнатора, Алексєєва і Швера, Ульянової-Єлізарової та у різних статтях, що появилися в большевії. Те мовчання про матір Леніна Москва накинула й вільному світові і його науці та довідникам. Кожний студент, науковець або журналіст, що хоче щось про цю справу довідатися, заглядає в енциклопедії і з дива не виходить: „Большая Советская Энциклопедия" не подає під гаслом „Ленин" ні родинного імени матері Леніна, ні її національного походження. Так само в „Українській Радянській Енциклопедії" — мовчанка. Мовчить цілковито американська „Нова Католицька Е н циклопедія"; „Енциклопедія Брітаніка" подає тільки, що мати була „донькою лікаря". Це повторює і „Чемберс Енциклопедія" — і більше ні слова. „Колюмбійська Енциклопедія", італійська енциклопедія, німецька енциклопедія Гердера мовчать, а велика французька Ляруса подає лише, що був одружений з Крупською. Тільки „Енциклопедія Амерікана" каже, що її ім'я було „Бланк", і вона „була частинно німецького роду". Значить, лише „частинно" — а з тої „другої" частини знову зроблено таємницю, закутану в мовчанку . . .

Щодо Леніна і його батька, то права ясна і безсумнівна. Він був сином високого урядовця ц а р с ь кого шкільництва, що дослужився ранги „действительного статского советника" з відповідною титулятурою. Його походження документально виясняє його ім'я „Улянов", що вказує на татарське походження. Отож, глянувши з нашої точки зору поневоленої Москвою нації, батько Леніна був колябораптом царського імперіялізму для „обрусєнія" татарів і татарських племен, був татарський перекинчик, перевертень або як у Галичині цю москвофільську породу в народі звали — хрунем.. Шевченко назвав би його „недолюдком", що відрікся своєї поневоленої нації . . .

Аж ось зближається сторіччя народин Леніна і московська пропаґанда всіма мовами відкрила барабанний вогонь. Всюди преса править Ленінові „акафісти", а журналісти і молоді науковці зорганізували „олімпіяду" змагань у „колінопреклоненіях", рачкуванню і битті поклонів перед Леніним. Ленін — це новий іберменш, „надлюдина".

І большевицький англомовний пропаґандивний місячник за березень ц. р., „Совєт Лайф" дав нарешті „урядове" вияснення про походження матері Леніна у відповідно с п р епарованих спогадах Надєжди Крупської, нешлюбної жінки Леніна: „Ленін був під великим впливом не тільки свого батька і брата, але і своєї матері. Його мати була німкою, а її батько, народжений в Україні, був визначним хірургом".

Значить, мати Леніна була німкою і її рід з України. Чи не з німецьких колоній? — подумає кожний. Але знову, дівочого імени матері не подано, і не подано, де в Україні її батько народився. І знову щось недоговорено, знову якесь намагання затерти сліди, знову якась містерія . . .

II

Цю містерію походження матері Леніна підкреслив ще в 1948 році добрий знавець большевії, американець Бертрам Волфе, що був комуністом і представником в Комінтерні. Він знав особисто усіх тодішних чолових большевиків, між ними Сталіна, Троцького, Бухаріна, Мануїльського. Жив він у середовищі в Москві, що знало багато дуже таємних справ. Проте, у своїй праці „Три, що зробили р е в о люцію" (1948 р.) на сторінці 51-ій він признає, що „мати Леніна залишається містерією в совєтській літературі . . . Її дівоче ім'я було Бланк. Воно, очевидячки, немосковське, але немає жадного натяку в офіційній літературі щодо національного походження (батька) Олександра Бланка, що був дідом Леніна по стороні матері. Ця мовчанка є свідомою неохотою вияснити цю справу, бо таку справу можна легесенько провірити в краю, де колись кожна людина мусіла бути зареєстрована в поліції і мати (навіть) для роз'їздів внутрі Росії пашпорт, де всі її рухи, від'їзди і приїзди були зарекордовані від народин до смерти".

(Закінчення буде)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: Д-р Михайло Данилюк

РЕВМАТИЧНІ ХВОРОБИ

IV

Лікування ревматичних недуг — доволі різнородне, часто з індивідуальним підходом, але його можна зібрати у певні групи заходів.

Кожний лікар, який займається лікуванням ревматичних недуг, знає, що пацієнт мусить знати правду про свій стан. Дуже часто хворі очікують чудесного вилікування, а коли воно продовжується — стають нетерпеливими, пригніченими і нарікають на медицину. На цьому користають спекулянти та шарлатани, які, рекляміючи „чудодійні ліки", набивають собі кишені.

Лікування майже всіх ревматичних недуг — затяжне, вимагає співпраці пацієнта з лікарем, розуміння свого стану і систематичности. Лише деякі гострі форми ревматизму можуть бути сконтрольовані протягом короткого часу, решта вимагають тривалого лікування, і для цього пацієнт мусить себе приготувати. Основні групи лікувальних заходів такі:

— Систематичний, плянований фізичний відпочинок. Це необхідне при всяких артритах, щоб дати можливість ураженим суглобам відпочити. Теорії про необхідність постійного руху суглобів, щоб вони „не заштивніли" — не оправдуються. Рух суглобів потрібний, але також потрібний для них спокій.

— Психічний відпочинок — також необхідний, бо артрити часто мають зв'язок з нервовим станом, і чим більше людина нервово розпружена, тим кращий вислід лікування.

— Часто при гострих запаленнях суглобів, бурс або ліґаментів треба покласти бандаж, або т. зв. шину, щоб тримати певний час суглоб у спочинку. Лише досвідчений лікар може визначити потребу таких заходів.

— Фізична терапія — це дуже поширений метод лікування артритів. Ціль її — надати ушкодженим суглобам якнайбільше еластичности, затримати силу м'язів, повернути нозі чи руці здібність до нормальних рухів, зменшити запальний процес у суглобах шляхом стимулювання кровобігу.

До фізичної терапії належить лікування ультрасонічними хвилями, глибокою діятермією, короткими та довгими хвилями, масажами, пасивними вправами, компресами з гарячої парафіни, контрастовими ваннами на зміну із високою й низькою температурою води, огрівальними водяними компресами, вировими ваннами, в яких витворюється дуже швидкий рух води, ваннами, насиченими міхурцями повітря. Призначення такого або іншого способу лікування різне при артритах і при запаленні м'язів та сухожилля.

Таке лікування проводиться звичайно у фізіотерапічних кабінетах, але чимало хворих самі проводять його вдома, маючи відповідні інструкції. Апаратуру для, наприклад, вирової ванни або ванни з насиченою міхурцями повітря водою з успіхом використовує багато хворих.

— Мінеральні купелі — старі, як людство. Европейські лікарі, спираючись на статистиці, вважають, що мінеральні джерела мають лікувальну силу, зокрема тоді, коли до них додавати певну кількість радіоактивних ізотопів. Американські лікарі ставляться до мінеральних купелів скептично, хоч не заперечують їх вартости. Вони вважають, що такі купелі мають більше психологічне значення. Переходячи курс лікування в кращих кліматичних умовинах, хворий до того ж позбувається щоденних клопотів, відпружується і відпочиває. Кліматичні умовини мають незаперечний вплив на ревматизми та артрити: чим сухіше повітря і чим менше коливань температури, тим кращі результати лікування.

— Багате на вітаміни та білок, правильне харчування при деяких формах артритів — необхідне. При подаґрі дієта — це основна запорука успіху.

— Хірургічні та ортопедичні заходи також бувають необхідні, щоб направити суглоб, якщо він надто ушкоджений. Це, очевидно, належить до спеціялізованої ділянки медицини.

— Лікування медикаментами практикується дуже широко. До основної групи ліків належать препарати саліцилової кислоти, а серед них і звичайна аспірина. Ці препарати лікарі часто застосовують, як „першу лінію вогню" в боротьбі з артритами. Нарікання пацієнтів, що, мовляв, лікар приписує „лише аспірину", — цілком неоправдані.

Лікування артритів саліциловою кислотою відоме вже століттями, а аспіриною від 1853 року. Аспірина та інші саліцилові сполуки підсилюють виділення сечової кислоти з організму, яка є шкідливою при артритах; зменшують запалення суглобів та м'язів; підносять протиревматичну відпорність і заспокоюють болі. При вживанні тих препаратів у хворих із хронічними артритами підноситься в крові кількість природного кортизону, який є дуже важливим гормоном взагалі, а при лікуванні артритів зокрема.

Кількість саліцилової кислоти в крові людини, яка має артрит, і в людини, яка його не має — різна при однаковому споживанні цих препаратів: людина з артритом має менше цієї кислоти, отже потребує її більше. Тож нарікати на „звичайну аспірину" не доводиться. Людям, які мають до аспірини алерґію, приписується інші ліки. Доза аспірини звичайно 3-4 грами, отже 6-8 таблет денно.

Для лікування артритів вживається також інших препаратів, які зменшують

(Закінчення на стор. 3-ій.)

ЛИСТ ТВОРЧОЇ МОЛОДІ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО

(1)

Голові Ради Міністрів Української РСР Щербицькому В. В., кандидатові в члени Політбюро ЦК КП України Овчаренкові Ф. Д., Секретареві Спілки Письменників У к р а ї н и Дмитрові Павличку.

Звертаємо Вашу увагу комуністів, керівників та громадських діячів нашої суверенної держави — Української РСР, однієї з державзасновниць ООН, на той погромницький шабаш, що ось уже кілька місяців триває на Дніпропетровщині, на дике й безглузде переслідування чесних і відданих справі побудови комунізму українських громадян. Ця кампанія є настільки безпардонною і безпринципною, що перед нею бліднуть найдикіші витівки відомих усьому світові китайських хунвейбінів.

Численну групу громадян оббріхано на всіх офіційних і неофіційних заходах обкому, райкомів і парткомів, щоразу перекручуючи їхні „чуждые народу взгляды" і непомірно перебільшуючи, як кому заманеться, факти, про які мовитиметься нижче. Їх цьковано в обласній пресі й радіо, у такий спосіб створюючи видимість „общественного мнения" за класичним зразком щедринського „градоначальника города Глупова".

Найбільшої брутальности сягнула так звана дніпропетровська кампанія у зв'язку з появою нового роману нашого земляка Олеся Гончара „Собор".

Спочатку обласні газети „Зоря" й „Прапор юності", марганецька міська газета виступили зі схвальними рецензіями на цей твір. А вже через місяць на одній із нарад, де були присутніми секретарі низових партійних організацій Д н і пропетровщини, відповідальні працівники преси, секретар обкому КП України т. Ватченко затаврував ганьбою всі ці рецензії й дав команду пресі довести читачам, що „рабочий класс Днепропетровщины не принимает „Собора". Відразу ж газети області зарясніли, як май грушами, „мнениями рабочих о „Соборе".

Так, лише „Зоря" протягом двох тижнів „организувала" три брутальні й безпорадні „рецензії", про що засвідчує їхня чотиристарядкова лайка.

Редакція „Зорі" одержувала листи-відгуки, листи-протести робітників і трудової інтелігенції проти обпльовування автора „Собора". Ті листи редактор П. Орлик і завідуючий відділом листів газети Я. Новак „строжайше" тримали в секреті й, з'ясувавши місце роботи й адресу відправника, доповідали в обком і КДБ.

Обкомом КП України було заборонено вшанування 50-річчя письменника на історико-філологічному факультеті Дніпропетровського університету, в міській бібліотеці, хоча цьому передували численні оголошення. Ще згодом деканом згаданого факультету т. Павловим було заборонено навіть обговорення роману „Собор", що його збиралися провести історики. Всіх, хто в будь-якій мірі й формі висловлював незгоду з кампанійщиною чи бодай випадково „взяв не ту ноту", якої вона вимагала, — всіх суворо карали. Недарма ж завідуючий ідеологічним відділом обкому т. Васільев заявив на семінарі працівників області: „Роман „Собор" — это такой коловорот, вокруг которого групируется все идейно вредное, враждебное нашой д е й с т в и т ельности" (!).

І ось виключено з партії й увільнено з роботи працівника відділу пропаганди і агітації газети „Зоря", одного з найстаріших журналістів нашого міста, С. Ю. Шийніна за написання позитивної рецензії.

Виключено з партії працівника відділу культури газети „Зоря" М. Т. Скорика за те, що запропонував сфабриковану „статтю" н а п і в п и сьменного робітника Г. Дігтяренка і Ко. („Я бачу життя не таким", „Зоря" від 6. 1. 68 року) на редакційну дошку „Тяп-ляп".

Виключено з комсомолу і увільнено з роботи талановитого журналіста В. Зарембу за те, що мав сміливість дати відсіч авторові наклепницької статті на „Собор" лейтенантові КДБ, завідуючому відділом інформації газети „Зоря" О. З. Кириленкові („Не собори — люди!", „Прапор юності" від 7. 6. 68 р.).

Звільнено з роботи без будь-яких підстав працівника відділу сільського господарства газети „Зоря" Опанасенка.

Виключено з партії й увільнено з роботи талановитого режисера Дніпропетровського українського театру ім. Т. Г. Шевченка Риму Степаненко за постановку п'єси М. Стельмаха „Кум королю".

Сувору догану з попередженням „вліпили" комуністові, вчителеві 64-ої вечірньої школи Г. Прокопенкові (наполягав на опублікованні статті-відповіді обріхувачам „Собору" й „філософові" І. Морозу).

Звільнено з роботи відповідального секретаря Дніпропетровського відділення Українського театрального товариства С. Левенця.

Звільнено з роботи в Дніпропетровському видавництві „Промінь" відомого письменника В. Чемериса.

Звільнено з роботи в Придніпровській багатотиражці молодого поета І. Сокульського.

Велику „накачку" по партійній лінії мав редактор названої багатотиражки М. Дубінін за опублікування позитивного відгуку робітників Д. Семеняка і Б. Унігята на „Собор" („Енергетик" від 10 квітня 1968 р.).

Звільнено з роботи (вже в котрий раз) поета В. Сіренка. Переслідування його (вигнання з партії й роботи) тривають вже кілька років. Саме з того часу, як товариш почав писати українською мовою.

Партійну догану одержав у гарячці кампанійщини працівник в и д а в н и цтва „Промінь" письменник В. Карапиш.

І список цей, мабуть, можна продовжити!

Звичайний собі вечір поезії в Придніпровському палаці культури, (яких, за висловом працівників палацу, тут було багато), в божевільному маніяцтві кампанійщини підносився ледь не до рівня „контрреволюційної вилазки". Бо як же розуміти тоді те, що на всіх заходах обкому партії, а також на звітно-виборній конференції філії Спілки цей безневинний вечір поезії з найбезглуздішими ярликами ставав тим опудалом-мішенню, на яку повинна була б спрямовуватися „борьба с идеологическими диверсиями".

Учасниками вечора і його організаторами пильно зацікавилися детективи органів безпеки, багато з них було викликано на анекдотичні допити, де застосовувались залякування та шантажування ні в чому неповинних людей.

На всіх спілчанських та інших зібраннях постійно „товчуть" (засуджують за „український б у р жуазний націоналізм") талановитих поетів М. Чхана, В. Коржа і згадуваного В. Чемериса. Як правило, така „накачка" супроводжується відвідинами КДБ.

(Далі буде)

Передрук із журналу „Сучасність", ч. 2. лютий 1969 р. Лист поширений у відписах на Україні. Правопис оригіналу збережений.

Людина жила 63 години зі штучним серцем, після цього їй перещеплено людське

Гюстон, Тексас. — 7-го квітня 47-річному пацієнтові Гекеллові Карпові зі Скокі, Ілліной перещеплено людське серце після того, як він 63 години прожив із штучним серцем, яке йому перещепив був д-р Дентон А. Кулі. Карп був у критичному стані і міг померти, тому д-р Кулі вирішив перещепити йому тимчасово вповні штучне серце. Операція тучного серця тривала три години. Воно важить півфунта, зроблене з пластики й декрону, коштує $ 25,000. Воно мало служити пацієнтові так довго, коли не знайдеться датель людського серця. Це штучне серце могло б діяти місяць або й довше, але „певне" воно є тільки на кілька днів. Досі перещеплювали штучні серця тільки тваринам, і вони жили з ними кілька днів. Д-р Кулі перевів вже 19 перещеплень людських сердець на 18 пацієнтах. Три пацієнти живуть. Живе і пацієнт Карп, який дістав людське серце від жінки, що померла в стейті Массачуссетс. Він першого дня почувався добре вже сидів на ліжку.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВШ. Н. Р., Чикаго: Бажаєте довідатись, за яким календарем „Свобода" відзначає Великдень. Якщо мова про газету, то вона сама за себе говорить — за одним і другим календарем, бо вона має служити своїм читачам, між якими є визнавці одного й другого календаря. Коли ж мова про працівників „Свободи", то кожний поступає так, як йому диктує його власне сумління. І за це ніхто нікого не картає.

ВШ. Д-р З. В., Клівленд: „Свободі" трудно було б друкувати повний текст резолюцій в будь-якій справі з поодиноких громад, бо на це не дозволяє її обмежений об'єм. Тому обмежуємось резолюціями центральних організацій. Натомість надрукували б допис про зібрання у Вашій Громаді, на якому резолюції були схвалені і короткий їх зміст.

ВШ. Проф. Б. Р., Філядельфія: Дякуємо за добре слово. Статтю про „нетолерантну толерантність" надрукуємо, одержавши її закінчення.

ВШ. Богдан Гуцал, Мінеаполіс: Вашу „Нечисту силу" може б і використали, якби знали ,про що мова. Погоджуємось з Вами, що вона, ця „нечиста сила", може бути й на сторінках „Свободи", але тоді треба було б її назвати, щоб — сказавши фразою з „Драгнета" — не потерпіли невинні.

ВШ. Ів. Єв. М-ко, Мінеаполіс: Рада б душа до раю, та . . . сторінки не пускають. Радо використали б Ваш допис „Поклонилися найменші Пророку", але 14 сторінок битого письма таки не дають можливости.

ВШ. В. В., Торонто: Редакція „Свободи" не давала згоди на масові фотографічні передруки її матеріялів у „Вільному Слові", навіть без подання джерела, бо „Вільне Слово" не вважало за потрібне в цій справі звернутись до „Свободи".

ВШ. Д-р І. М. Н-ий, Ню Йорк: Дякуємо за чудову рецензію, але „Свобода" принципово не друкує надісланих рецензій на книжки, якщо не одержала рецензійного примірника.

ВШ. П. П., Скрентон: Поздоровляємо Вас з професійним успіхом, дякуємо за матеріяли. Коли ми познайомились із змістом Вашої останньої статті, нам здавалось, що вона подає конкретні, хоч поіменно не названі, приклади на те, що Ви вже переконливо з'ясували в попередніх статтях.

ВШ. О. Т., Гартфорд: Дякуємо за листа і вірш. На жаль, не вспіли використати. Можливо, використаємо при іншій нагоді або в одній з наших книжкових публікацій.

СОЮЗОВЦІ! ВСІ БЕЗ ВИНЯТКУ ЗУСТРІЧАЙМОСЯ З ЧЛЕНАМИ ЕКЗЕКУТИВИ УНСоюзу НА ОКРУЖНИХ ЗБОРАХ. НЕХАЙ НА НИХ НЕ ЗАБРАКНЕ НІКОГО З ВАС!

Філядельфійська Округа УНС веде перед у праці і плянуванні

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

покійного великого президента ЗСА та великого приятеля українців, Двайта Д. Айзенгавера. Приявні, стоючи, мовчанкою вшанували пам'ять покійного Президента. Гол. радний І. Одежинський висловив свій погляд на можливості успішної праці для розбудови УНСоюзу в окрузі Філядельфії та прообіцяв повну співпрацю з Округою в цім ювілейнім році. В дискусії над доповідями розглянено всебічно завдання і можливості Округи в праці в цім ювілейнім році. В дискусії взяли участь пп. Ракочий, Хомин, інж. Тещук, мгр Скочиляс, Гоянюк, інж. Скіра і ін. О. мітрат Мицик поінформував про свято 75-річчя УНС в Честері, заплановане на 26 вересня ц. р. й запросив всю округу на нього. Голова Округи Ст. Гавриш подав детальний огляд Округи в минулому році та її успіхи на організаційному полі й підніс заслуги 18 чемпіонів, які в минулому році особливо заслужилися в організуванні нових членів, а зокрема головного радного І. Одежинського та Михайла Хомина й його доні студентки Анни Хомин, які заснували новий ВідділУНС у Філядельфії та придбали для нього майже 150 членів. Гол. секретар Я. Падох, у приявності других гол. урядовців УНС, вручив М. Хоминові та Анні Хомин почесні плякети членства в Клюбі Заслужених Союзовців, який відповідає відомим „клюбам мільйонерам" американських комерційних асекураційних організацій, підкреслюючи вніимковий, успішний факт, що нагороди дістали в один час батько і доня. Повторним членом того Клюбу, Ст. Гавришеві, І. Одежинському і інж. М. Ничові гол. секретар вручив почесні зірки для призішення їх на раніше придбаних плякетах. З черги д-р Я. Падох подякував від Екзекутиви УНС заслуженим членам Округи, які в минулому році придбали 10 або більше членів і цим здобули звання „будівничих УНС", а саме: інж. Т. Тецукові, К. Хільчинському, В. Басюкові, М. Мартиненкові, Я. Щербакові, П. Щербі, П. Тарнавському, О. Хомі, С. Шилькевичеві, Д. Чукові, пані Катерині Гордон і Ф. Петрикові. Плякету з подякою та признанням за вніимкові заслуги вчасі минулорічної кампанії за збільшення УНС одержала також Філядельфійська Округа. Передаючи її до рук голови Ст. Гавриша, гол. секретар д-р Я. Падох підмітив, що ця Округа в минулім році здобула найбільше число членів та мала найбільше число організаторів, які придбали бодай десять членів. Приймаючи плякету, Ст. Гавриш склав заяву, що його Округа буде старатися в цім ювілейнім році також найкраще виконати свою квоту й здобути всі три нагороди УНС, призначені для Округ.

На завдаток сказаного й схваленого Округою приявні секретарі 13 Відділів склали на руки гол. секретаря заяви придбаних в останніх днях членів. Він висловив організаторам членів признання і подяку, а приявні склали йому гратуляції з приводу вибору на голову Братського Конгресу стейту Ню Йорку.

Перед нарадами Округи в православній катедрі церкві при П'ятій вулиці у Філядельфії відбулася панахида за душу союзового піонера, вельми заслуженого для Округи сл. п. Романа Карбівника, в якому взяли участь численні союзові діячі на чолі з головою Округи Ст. Гавришем, гол. секретарем Я. Падохом і гол. радним І. Одежинським.

Союзова нарада Округи була ще й цим замітна, що в тому ж самому часі та в тому самому будинку „Тризуба" відбувалися також збори Окружного Комітету Відділів Українського Робітничого Союзу в приявності його головного предсідника п. Антона Батюка. Користаючи з цього, учасники нарад УНС в особах д-ра В. Галана, д-ра Я. Падоха та містоголови Округи інж. І. Скіри відвідали нараду УРСоюзу й склали їй привіт та побажання успіху, а після того голова УРСоюзу п. А. Батюк та гол. радний УРС інж. Василь Заброцький відвідали нараду УНСоюзу й від УРСоюзу склали їм найкращі ювілейні побажання, за які їм подякував д-р В. Галан.

Ця філядельфійська нарада перша в черзі спеціяльних окружних нарад, присвячених виключно плянуванню ювілейної праці з метою прикладного збільшення УНС в часі його ювілею, пройшла серед піднесеного і ділового настрою. Протоколував нараду секретар Округи П. Тарнавський.

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

запалення та заспокоюють біль. Деякі з них — специфічні для лікування ревматичного артриту, який, як сказано, є найтяжчою формою. В окремих випадках приписується кортизонові препарати. Це чудовий лік, але він має свої недоліки, зокрема при продовженому лікуванні.

Лікування кортизоном доволі поширене при гострих запаленнях поодиноких суглобів, а також при запаленні сухожилля або при болячих бурситах. Часто одна або кілька невеликих іньєкцій припиняють процес повністю.

Часто застосовують лікування легких процесів ревматизму, болів у м'язах, суглобах, спині, бурсах домашнім способом: гарячими компресами, гарячими ваннами та „звичайною" аспіриною. Мокрі компреси вважаються кращими від сухих. Іноді, як при дегенеративних артритах, лікарі приписують високі дози вітаміну „Д".

Соняшні купелі часто допомагають дією ультрафіолетового проміння. Морські купелі на гарячому сонці також вважаються доцільними при артритах.

Люди, уражені артритами, повинні, як сказано, додержуватися певної дієти. Вітаміни „Ц" і „Д", потрібні при артритах, є в свіжій городині, овочах та молочних продуктах Надмір соли, гострі та кислі приправи шкодять хворим на артрити. Хворі на подагру, крім цього, повинні уникати алькоголю, маринованої та вудженої риби, печінки, екстрактів з червоного м'яса, гострих сирів і т. д.

ЗАКІНЧИЛИ НОВИЙ ФІЛЬМ „НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ"

Торонто. — Українсько-канадійська кінокорпорація „Канукр" під керівництвом продуцента Вол. Васіка закінчила працю над довгометражним художнім кольоровим фільмом під наг. „Ніколи не забуду". Сценарій написав автор попереднього сценарію до фільму тієї ж компанії Степан Любомирський, режисером нового фільму був маестро Богдан Паздрій, художнім керівником — Володимир Бачинський. Фільм вийде на український екран у Америці й Канаді у вересні ц. р.

Повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в ШОСТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п. Ірени з Паламарчуків ПИЗЮР

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ

в суботу, 12-го квітня 1969 року

о год. 9-ій ранку в церкві УСПЕННЯ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ в СТ. ЛУЇС, Мо. і
о год. 8-ій ранку в церкві СВ. І. ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.

ЄВГЕН ПИЗЮР — муж
МАКСИМ — син
ОМЕЛЯНА і МИХАЙЛО ЦЯПКИ — тета і вуйко
ОРЕСТ з дружиною ЛІДІЄЮ та УЛЯНА з мужем БОРИСОМ ГЛИНСЬКИМ -- кузини

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п. ОЛЬГИ ШУСТ

що відійшла у Вічність 9-го квітня 1959 року відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в середу, 9-го квітня 1969 року

о год. 7-ій ранку

в Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ

Про молитви просить
син — ВАСИЛЬ ШУСТ

Замість квітів на свіжу могилу, Дорогої мені Сестри

бл. п. ПАРАСКИ БОБИК

котра відійшла у Вічність на Рідних Землях, 14-го березня 1969 р. жертвую 20.00 долярів на цілі НТШ.

В смутку і пошані:
сестра — ВАРВАРА і брат — В. БОЙКО

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 7-го квітня 1969 року відійшла у Вічність по довгій і тяжкій недузі, на 62-му році життя наша Найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ і ТЕТА

бл. п.

ОЛЕНА ДЖОРДЖ зі СІЛЕЦЬКИХ

ЧИЖОВИЧ

урodж. в Корналовичах, пов. Самбір, Україна. Прибула до ЗСА 1949 р.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 11-го квітня 1969 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Насевича, 109 E. Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН в суботу, 12-го квітня 1969 р. о год. 9-ій ранку з Катедри Непорочного Зачаття ПДМ при Франклін вул., на цвинтар у Факс Чейс.

В глибокому смутку:

чоловік — ВОЛОДИМИР
сини: ІГОР з дружиною МАРІЄЮ
ЄВГЕН з дружиною АННОЮ
ВОЛОДИМИР з дружиною ОЛЬГОЮ
внуки: ІГОР і ХРИСТИНА
братанок — СОТЕР на Рідних Землях
та ближча і дальша Рідня

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими та з болем серця повідомляємо, що дня 1-го квітня 1969 року відійшов у Вічність в Чикаго, Ілл., на 71-му році життя наш Найдорожчий

БРАТ, ВУЙКО та ШВАГЕР

БЛ. П.

Д-р СТЕФАН КРИВОКУЛЬСЬКИЙ

учасник Визвольних Змагань в рядах УГА, санітарний четар, лікар та лікар-дентист у Львові, лікар-дентист у Зальцбурзі, а останньо лікар в Mt. Pleasant.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 5 квітня 1969 р. з похоронного заведення Музики і Сина до церкви св. Володимира та Ольги, а опісля на цвинтар св. о. Миколая в Чикаго, Ілл.

У глибокому смутку:

ОЛЬГА ПАНЧИШИН — сестра
Д-р МАРЯН А. ПАНЧИШИН — сестрінок
Д-р ЮРІЙ А. ПАНЧИШИН — сестрінок
МЕЛЯНІЯ КРИВОКУЛЬСЬКА — шваґрова
МАРІЯ КРИВОКУЛЬСЬКА — братанка

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від мене у Вічність 6-го лютого 1969 року

моя Найдорожча МАМА

бл. п.

МАРІЯ з БАЧИНСЬКИХ ХАРКІВ

на 85-му році свого трудного життя.

Прибитий горем, бажаю висловити мою щиру подяку Всім, які своєю участю у Панахидах та похоронних відправах віддали останню прислугу Покійній.

Щиро дякую за щедрі пожертви на Служби Божі і квіти.

У сороковий день в церкві св. Иосафата в Трентоні відбулась Служба Божа. Сердечно дякую Усім, що присднались в цей день до моїх молитов.

Хай Милосердний Господь винагородить Усіх, що в часі мого великого суму, виявили так багато серця та співчуття.

АЛЕКСАНДЕР ХАРКІВ — син

Президентів зять вернувся з В'єтнаму

На світлині колишній президент Линдон Б. Джансон із своєю внукою Люсіндою Робб в Остіні, Тексас. Летун Пет Нуджент розмовляє з дружиною Люсі.

Остін, Тексас. — Летун 1-ої кляси Патрик Дж. Нуджент, зять колишнього президента Линдона Б. Джансона, вернувся з фронту у В'єтнамі, де він відбув призначену йому службу, зголосившися до неї добровільно, щоб ніхто не міг говорити, що він, як зять Президента, користає з протекції та не служить на фронті. Нуджент відвідав вже свою дружину Лусі, яка перебувала в домі свого батька разом із своїм сином Патриком. Летун Нуджент, виконував службу на фронті, обслуговуючи транспортовий літак. Двомоторовий літак, керований Нуджентом, був обстрелюваний ворожими гарматами. На літаку їхали 55 вояків. Нуджент має зголоситися на летунській базі Берґстрамі, де його звільнять зі служби в резерві.

Д-р Семен Федюк працює керівником бібліотеки при стейтовому відділі Прав Людини

Ню Йорк. — У газеті „Humen Rights News and Views", ч. 4, що її видає стейтовий департамент Прав Людини в Ню Йорку, поміщено фотознімку та відомості про д-ра Семена Федюка, який зразково виконує обов'язки керівника бібліотеки того департаменту. В замітці переказано головні біографічні дані про С. Федюка, який походить з Галичини, закінчив Центральний Університет у Мадриді, здобувши ступінь доктора політекономії, був нагороджений за працю „Політичні думки М. Сервантеса". Потім, діставши подарунок-стипендію від Міністерства закордонних справ Бразилії, працював у Ріо де Жанейро над книжкою „Міжнародні відносини Бразилії з країнами Латинської Америки", після закінчення в 1959 р. переселився до ЗСА. У Ню Йорку працював у бібліотеці Географічного Товариства, у бібліотеці при Колумбійському університеті, понад два роки вже керує бібліотекою особливого призначення в стейті Ню Йорк, яка колекціонує видання, тематично пов'язані з Правом Людини; що-два місяці видає бюлетень про нові праці в тій ділянці. Бібліотека міститься на 270 Бродвей, відчинена від понеділка до п'ятниці від 9-ої год. до 5 год. вечора. Крім того, д-р С. Федюк опрацьовує книжку під наг. „Друзі Прав Людини", що буде оглядом багатьох нових видань у тому питанні. У „Бібліотечних Нотатках", що їх видає д-р Семен Федюк, занотовані числа „Українського Квартальника" УККА, у яких є матеріяли про Права Людини.

НОВИЙ УСПІХ В ПОБОРЮВАННІ ПІСТРЯКА

Ню Йорк. — Канадійський науковець звітує, що йому вдалося винайти новий тест крови, який допоможе виявляти пістряк хребта та грубої кишки вже в початковій стадії. Це поки-що перші кроки, але дотеперішні досліди є дуже оптимістичні, вони будуть ще певніші, коли вдасться поліпшити ці тести крови. Пістряка хребта та грубої кишки важко є виявити в початковій стадії. Від цих родів пістряка гине багато осіб, цього року зареєстровано коло 73.000 випадків пістряків хребта й грубої кишки, з цього 46.000 можуть бути фатальні. Винахідник нового тесту — це д-р Філ Ґолд із медичного факультету університету Мек Ґіль в Монтреалі в Канаді.

ПРОДАЮТЬ МЕНШЕ ЧИСЛО АВТ

Дітройт. — Зменшення числа проданих авт в третій декаді березня може бути доказом на це, що економіка цієї країни починає сповільнювати темп свого збільшення. Від 21 до 31-го березня цього року чотири великі автомобільні компанії продали 293,317 авт, а в 1968-му році це число було на 9 відсотків більше. Тільки Дженерал Моторс продала більше авт в цьому часі ц. р. — 152,069, а 1968 — 149,718; Форд цього року — 77,393 (92,748); Крайслер — 55,686 (69,053). Амерікен Моторс — 8,169 (9,680). Також в цілому місяці березні всі ці компанії продали менше авт, як в березні 1968 року. Цього року — 722,897, а 1968 р. — 766,751, на 6 відсотків менше.

ПРОМИСЛОВЕЦЬ ГОВАРД ГЮЗ заявив Комісії Атомової Енергії, що він готується шукати судової заборони, коли б ця Комісія плянувала нову підземну пробу атомової бомби. Гюз — це мультімільйонер, він заснував окреме товариство, яке виступає проти випробування в Неваді атомових бомб. Гюз та його науковці твердять, що випробування атомових вибухових матеріялів спричиняє радіяцію, викликає сейсмічні потрясення та затруює підземну воду. Організація Гюза плянувала протестувати проти давніших атомових випробувань в Неваді, але вона дала себе переконати в тому напрямку, що не робила цього. Досі ніхто інший не протестував проти випробувань атомових бомб в Неваді.

АНГЛІЙСЬКИЙ НАУКОВЕЦЬ - ФІЗИК ЛОРД С. П. СНОВ твердить, що жиди мусять бути генетично вищі в порівнянні з іншими народами, бо тільки цим способом можна вияснити те, що жиди завжди мають успіх. Англійський науковець сказав в цій справі таке: „Цей успіх жидів надзвичайний". Його видко в науці,математиці, літературі, музиці і в публічному житті. Успіхи жидів надзвичайно великі. Між власниками нагороди Нобеля число жидів вагається між третиною й четвертиною всіх тих, що здобули цю нагороду". Лорд Снов знає, що жиди не дають загибати своїм талантам, та цього було б замало, тому він вірить, що жиди з народження здібніші від інших народів. Лорд Снов промовляв в Жидівському Інституті в Ню Йорку на тему „Чому жиди мають такі успіхи?".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 12-го КВІТНЯ 1969 р.

ШИКАҐО, Ілл. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 220 Відд. о год. 7-ій веч. в приміщенні Союзового дому. Проситься членів, які залягають з вкладками, вирівняти свій довг. На зборах можна буде оглянути знимки з відбутого братського свята в честь піонерам Відділу. — Управа.

НЕДІЛЯ, 13-го КВІТНЯ 1969 р.

ДІТРОЙТ, Міш. місячні збори Т-ва Запор. Січ — 75-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в залі УНДому при вул. Мартин. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. — С. Леськів.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 251 Відд. о год. 11:30 ранку в церковній залі св. ап. Петра і Павла при Вест 7-ій вулиці. — В. Козир, предс., Т. Шмаґала, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори і збирання вкладок 219 Відділу о год. 9 до 10:15 рано в церковній залі при 675 So. 19th St. Проситься чл. прибути. — Марія Н. Юров, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 367 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Амер. Клюбі. Проситься чл. прибути і вирівняти свої залеглості. — П. Дзюба, гол., Т. Песко, кас., В. Попович, секр.

НЕДІЛЯ, 20-го КВІТНЯ 1969 р.

ROCHESTER, N.Y. Місячні збори Б-ва св. Йосафата — 217 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Амер. Клюбі, при 292 Hudson Ave. Проситься чл. прибути на час і вирівняти свої залеглості. — К. Шевчук, предс., Т. Кубарич, фін. секр., С. Мартинюк, кас., В. Колданський, рекор. секр.

Посмертні згадки

РОЗАЛІЯ НАМАКА, з дому ЗАТИРКА, довголітня член. 52 Відд. УНС в Голійок, Масс., померла 20 березня 1969 р., на 72 р. життя. Покійна походила з с. Вікно, пов. Скалат, Україна. До УНС вступила 1925 р. Полишила в смутку чоловіка Луку, 2 братів: Йосифа і Семена, 2 братові і дальшу родину. Похорон відбувся 24 березня 1969 р. з укр. кат. церкви св. Духа, Савт Дірфілд, Масс. на католицький цвинтар при участи родини, членів Відділу і знайомих. Вічна Їй Пам'ять!

Д. Хрупалис, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6162. Тарзан забезпечує за собою долину.

WE MAY FIND AN ARCHAEOLOGIST WHO CAN HELP US SOLVE THE MYSTERY OF THE GOLDEN KING'S AGE OF COPPER- AND TARZANLAND'S UNRECORDED HISTORY...

SUPPOSE SOMEBODY COMES WHILE WE ARE AWAY- AND TROUBLES OUR GOLDEN KING!

WE'LL HAVE TO TAKE THAT CHANCE! I'LL STAKE OUT A NOTICE THAT THIS CRATER VALLEY IS OURS- BY RIGHT OF DISCOVERY!

NEXT WEEK: JUNGLE RIVER TERROR!

Можливо, що знайдемо археолога, який допоможе нам розв'язати тайну мідяної епохи золотих королів і незаписаної історії країни Тарзана ...

Припустім, що під нашу неприявність хтось прийде і стурбує нашого золотого короля?

Мусимо це ризикувати! Я залишу тут знак, що долина цього кратеру — наша, правом віднайдення її!